

מתלב רב אשי מדברי המשנה לקמן פז ב:

דתנן: אם שתק הבעל ביום ששמע את הנדר, ולאחר מכן אמר: **יודע אני** [ידעתי] **שיש נדרים** [שנדרים אלו חלים], **אבל איני יודע** [לא ידעתי] **שיש מפירין** [שאפשר להפר נדרים], ולכן שתקתי ולא הפרתי —

יפר עכשיו. שהיות ורק עתה נודע לו שאפשר להפר, הרי זה נחשב כאילו רק עתה שמע את הנדר.

ואם אמר: **יודע אני שיש מפירין** [שאפשר להפר נדרים], **אבל איני יודע** [לא ידעתי] **שזה נדר** [שאף נדר זה הייתי יכול להפר, ורק עתה נודע לי שיכול אני להפר את הנדר הזה] —

רבי מאיר אומר: לא יפר — אין זה נחשב כיום שמעו.

וחכמים אומרים יפר — שאף זה נחשב כאילו רק עכשיו שמע את הנדר, כיון שרק עכשיו נודע לו על אפשרותו להפר⁽⁵⁹⁾ את הנדר הזה.

ומוכיח רב אשי:

ואמאי נחלקו רבי מאיר וחכמים אם זה נחשב יום שמעו?

ליהוי כשותק על מנת למיקט?

שהרי הוא לא התכוין בשתיקתו על מנת לקיים, אלא שתק רק משום שלא ידע שבאפשרותו להפר, ואם כן לפי כולם אין השתיקה נחשבת להקמה?

ומוכח דלא כרב חנינא, אלא אפילו שתיקה שלא על מנת לקיים את הנדר, אלא על מנת למיקט, גם נחשבת שתיקה.

ומסקינן: **תיובתא**.

הדרן עלך פרק נערה המאורסה

59. עיין לקמן בדף פז ב שהבאנו פירושים אחרים בדברי משנה זו.